

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

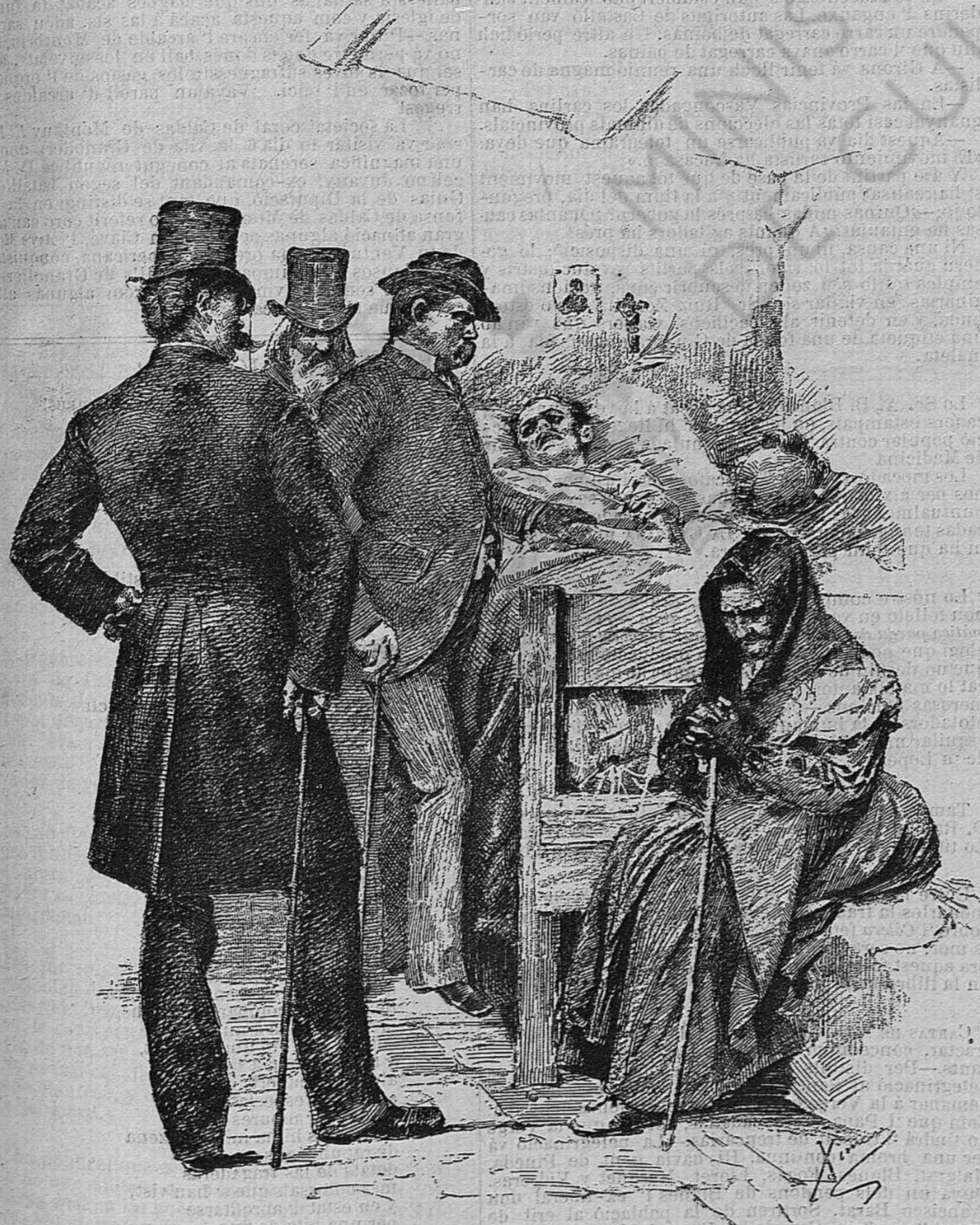
CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPAÑA** 8 rals, **Cuba y Puerto-Rico**, 16 rals, **Estranger**, 18 rals.

CÓLERA EN ITALIA.

Lo rey Humbert de Italia, visitant als colérichs.

(Grabat extret de *L'illustrazione italiana*.)

UN REY COM CAL.

A que 'ls monárquichs casi no se'n ocupan, forsés serà que 'n parlém los republicans, pagant tribut à la veritat y à la justícia.

Lo cólera—no 't de real órde com aquí—sinó 't verdader cólera morbo asiatic, vè cebantse de una manera cruel en la magnánima nació italiana. Apenas va apareixe 'l assot en lo Piàmont, lo rey Humbert, desohint los consells de la Cort, va trasladar-se personalment, en companyia del primer ministre Depretis, als pobles infestats.

Un dels que visitá primer fou lo de Busca, en la província de Cuneo, poble rural més petit y menos important que Novelda: allí seguí totas las cases y cabanyas hont hi havia atacats, visita'l hospital, llit per llit, malalt per malalt, prodigant paraules de consol y animant à la població, sense pendre precaucions ni desinfectar-se. En altres poblets s'enfilava à las pallissas amb escalas de mà, y no menjava sino en la fonda é en l' hostal, com si fos un fill del poble. Per totas parts deixá quantiosas sumas.

Més tard lo cólera féu irrupció en la populosa ciutat de Nàpols, causant desde l'primer moment espantosos estragos. Tot era en aquella ciutat pànic, desordre y confusió. Famílies enteras morían: faltavan locals pels atacats, carros per trasportar als difunts, metges per assistir als malalts. Lo fanatisme de aquella pobre gent se desbordava. Los estragos del cólera se barrejavau ab los que produuria la por, elevada à l'altura de una verdadera boeria.

Y 'l rey Humbert decidi trasladar-se à aquella infortunada ciutat en lo mès fort de la epidèmia. En va 'ls seus consellers l' hi deyan que 'l seu puesto no era 'l lloc del contagi y qu' ell se devia à tot lo pais.

—Feu molt bé en aconsellar que no hi vaja, responia; pero ja comprenéu que dech anarhi.

Y se 'n hi aná en companyia de son germà Amadeo, ex-rey d'Espanya y dels ministres Depretis y Mancini. Al arribar a la ciutat infectada, seguiren son carruatge altres mil, à través dels carrers ocupats per més de 50.000 mil personas entussiasmadas. Per tot arréu resonaven crits de *Viva 'l segon pare de la patria!*

—No 'us exposéu, li cridavan de per tot, y ell y 'l seu germà somreyan.

A pesar de que 'l dia anterior havia ocorregut un cas en lo Palacio real, s' hospedá en aquell edifici. Desde l'primer moment y seguit de una multitud immensa, recorregué y visitá detingudament tots los hospitals: féu lo mateix en las casas dels barris més infestats, y per tot arréu sembrà 'l consol y 'l esperança, reanimant als abatuts y avergonyint ab son intrepit valor als desesperansats.

Doná 100,000 pessetas de son peculi particular per socore als pobres: los ministres prengueren acertadíssimas disposicions, establit nous hospitals en varios quartels y acampant à un gran número de veïns en los alrededors de la ciutat: organisaren la assistència facultativa y 'l servey de inhumacions, que fins llavars s'havia practicat de una manera molt desordenada, y als pochs días la epidèmia, desvanescuda la descon-

fiansa y calmada la desesperació dels napolitans, cobrá un aspecte més benigne.

Lo rey Humbert y l' principe Amadeo, objecte constant de les més entusiastas demostracions, cumpliren puntualment la paraula que tenian empenyada de no sortir de Nàpols fins que l' cólera anés de capa caiguda. A sa serenitat admirable y al gran exemple de valor que van donar continuament, així com á la adopció de algunes midas higièniques que entre l' primitiu desordre eran totalment olvidadas, se déu que avuy comensi á respirar aquella desventurada ciutat, conquistada per Garibaldi á la opressió dels Borbons y noblement regalada á Victor Manuel, pare del actual monarca de la pròspera nació italiana.

Un rasgo de modestia ha coronat la gloriosa odisea del rey Humbert y del principe Amadeo: tal ha sigut l' haver ordenat terminantment al prefecte de Roma, qu' evités tota demostració pública, á la sèva arribada a la capital del regne.

¡Y pensar que hi al mon tants homes, que sense fer res, corren sempre en busca de les midas expansions populars, forjadas las més de les vegades pels seus aduladors!

P. K.

LESCUTINT la *Dinastía* ab la *Publicitat* li diu que l' periódich possibilista ha descendit al nivell de LA CAMPANA DE GRACIA.—La *Publicitat* respon ab molt tino, que ja estaria contenta la *Dinastía*, de tenir lo número de lectors que té LA CAMPANA. Y nosaltres anyadirem: que no hi ha nivell més petit que l' que correspon als microbis de la política conservadora, aferrats en los budells del país.

Ha mort á Palma l' conegut republicà, D. Joseph Guarro, fill de Sant Quinti de Mediona. Desde avants de l' any 1854 venia figurant en lo partit republicà, havent pres part activa en las qüestions obreras.

COLERA DÈ REAL ÓRDRE.—Per més que l' cridan lo cólera no vol venir á ajudar á la gent conservadora. Lo de Lleyda no ha sigut res; a Alicant no s' ha registrat cap cas: a Elche y Novelda no hi ha hagut més que febres pernicioses. l' home de la Barceloneta va morir de un fart de llenya: tant aviat s' anuncia com se desmenteix que hi ha hagut cassos en la província de Tarragona; y ni siquiera s' ha mort aquell célebre *nino del Lazarco de Getafe*, sols comparable per la sèva fama ab el *nino de la bola*.

Si en Romero Robledo vol un colerich, no té més remey qu' enviar á Nàpols per uns quants microbis, propinarse ls y sacrificarse per la patria.

Ademés, si hi hagües cólera de veras, creuhen vostés que l' rey Alfonso no faria com lo rey Humbert de Italia? ¡S' figurau que s' estaria tranquilament á la Granja, cassant guatllas, perdis, conills y llebres? Desenganyinse no hi ha res.

Es a dir, si, hi han cordons y lassaretos; poblacions sitiades; autoritats que fan l' ase; pobles que s' arruinan, molestias pels que viatjan, y fam y miseria pels que s' quedan sense feyna.

Vels' hi aquí un ramelet de notícias: recréhinse y digan: Visca l' cantonalisme sanitari conservador!

Los trens de Alicant van estar detinguts tres dies en Venta la Encina; permaneixent los passatgers tot lo temps tancats dintre dels cotxes. ¡Quina comoditat!

—Lo lassaret de Vimbodi era un corral, del qual ni siquiera s' van treure ls fens, sens dupte porque l' quarantenaris recréessin l' olfato.

—A Totana (Murcia) l' arcalde no permet lo trànsit per dintre de la població á pesar d' atravesarla la carretera.—A Cartagena no hi entra ningú ni ls vehins dels arrabals. Si algú ls entrega algun escrit lo prenen ab estenallals y l' fican dintre una caldera plena de vinagre. Lo mateix fan ab las monedes.

—A Valencia al passatger que no porta passe de salut, l' enxiqueran en la Plaça de Toros. Del passe de salut en aquella ciutat ne fan pagar dos rals.

—Los madrilenyos van gastar 12,000 rals per desinfectar la casa del carrer de la Corredora Alta, ahont havia mort un malalt sospitos. ¡Ells sempre tant rumbos!

—En la carretera de Valencia, uns honrats carreteros del poble de Benejama, van ser rebutz a tiros, morint un d' ells ferit de una bala.

—Havent mort en Zamora una noya de una malaia al cor, van obligar al pare y á un germà de la difunta a portar lo cadáver al cementiri, despès de lo qual van ser expulsats de la ciutat.

—Los alicantins no van permetre l' entrada del delegat de sanitat per haver passat per Novelda y Montforte, sitis infestats segons parer del govern. Los alicantins tenen aquestas bromas.—Lo que passa en aquella ciutat es deliciós: lo govern empenyat en que hi ha cólera y l' governador empenyat en que no hi ha res: en Romero Robledo declara brut lo port de Alicant y l' governador lo declara net y s' canta l' *Te-deum*.—Lo mes bonich es que 'n Romero Robledo no gosa á destituir á aquell governador per ser un prolegit de 'n Cánovas.

—A Málaga, com en varias altres capitals, hiha hagut molta alarma haventse enganxat en las cantonadas cartells que deyan *Pan y trabajo*.

—A Alicant l' altre dia van fumigar unas bombonas de àcit fénich.

—Va morir á Lleyda un malalt sospitos (are tots los malalts son sospitosos) y l' governador va manar tançar á dintre de la habitació del difunt als dos metges que l' havian visitat, al vicari que l' havia sacramentat y als dos sepulturers que l' havian enterrat. Per fi, despès de moltes súplicas, van ser trasladats á una casa de les Aforas.

—Arcaldes hi ha en distints punts d' Espanya qu' enfanen la paraula *quarentena* literalment y pretenen fer passar quaranta dies de reclusió als passatgers que s' figurau que venen dels sitis infestats.

—A Alcoy hi ha milers de treballadors sense feyna. En Elche, 'ls qu' estan en vaga recorren los carrers, demanant pa y treball.—Lo jutje de Elche va negarse á sortir de casa per regoneixe l' cadáver de una dona que havia mort de desgracia, afegint que encare que hi hagües déu assassinats cada dia, ell no sortia de casa sèva.—En lo mateixa població han aislat complementariament á un pobre malalt de la orina.

—Llivia, població espanyola de la Cerdanya, continua incomunicada com si fos francesa.—Haventli preguntat al Dr. Lucientes delegat del govern, porque ho consentia, respondéu ab una ràhò científica que tanca de cop: digué que ho feya *perque li dava la gana*.

—Així per l' istil ne contaria tantas que podria omplir tot lo número de la CAMPANA DE GRACIA.—Si lo que passa ayuy succehis en temps de un govern liberal, hauriam de amagarnos sota terra. Pero governan los conservadors: en Romero Robledo porta l' tinglado del cólera y en Romero Robledo es un ministre molt divertit y molt alegre.—Per lo tant, viva la gresca, aném rient y que duri tant com puga!

CÓLERA NOSTRO.—Los carlins continuan bellugantse, com si estiguessen en vigilias de anar á escanyar gallinas pels corrals y á fusellar carabiners pels retens.

—Segons *El Sufragio* de Tarragona, dijous de l' altra senmana va abonarse una quinzena de socorros á ràhò de dos pessetas diaries a 283 contractats per anar á la facció.

—En la comarca de Olot, en Besalú y en Lladó s' han celebrat reunions sospitosas entre personas molt significades en lo partit carcunda.

—En lo Maestrazgo s' han establest públicament banders d' enganxe. Las autoritats de Castelló van sorprendre un carro carregat de boinas. Un altre periódich diu que l' carro anava carregat de bainas.

—A Girona va tenir lloch una reunio magna de carlistas.

—En las Provincias Vascongadas los carlins han guanyat casi totes las eleccions de diputats provincials.

—Aquest dia va publicarse un telegráfic que deya: «El movimiento carlista ha fracasado.»

Y are partint de la base de que tot aquest moviment s' ha realisat públicament y a la llum del dia, pregunta jo: —Quinas midas ha pres lo govern? —Quantes causas ha entaulat? —A quants agitadors ha pres?

Ni una causa, ni un pres, ni una disposició: lo govern guarda tot lo rigor pels partits revolucionaris y emplea tot lo seu zel en descubrir conspiracions imaginàries, en vigilar si l' Sr. Ruiz Zorrilla tús ó estornuda, y en detenir als pacífichs viatjers que vén ab una etiqueta de una fonda de Ginebra enganxada á la maleta.

Lo Sr. A. B. Blancafort ha posat á la venta uns mocadors estampats, en los quals s' hi llegeix la instrucció popular contra l' cólera formulada, per la Academia de Medicina.

Los mocadors del Sr. Blancafort serviran per tot menys per aixugarse las llàgrimes, porque si se segueixen puntualment las instruccions de la Academia, publicades temps endarrera per LA CAMPANA DE GRACIA, no hi ha que tenir por del Còlera.

Lo nostre company C. Gumà, acaba de publicar un nou folleto en vers, titolat *Clà y català*. —*Llissons de gràmàtica parda dedicadas á la juventut inexperta*. Lo millor elogi que podém fer de aquesta producció es assegurar que no desdiu de las altres que anteriorment ha publicat lo mateix autor, de las quals se n' han imprent numerosas edicions.—*Clà y català*, es la pintura dels explotadors de la humanitat y es una obra destinada á esquilar molta llana.—Se ven á dos rals en la llibreria de 'n Lopez.

* * *

També acaba de publicarse un folletet en vers de D. Ramón Coll Gorina, titolot «*Un ratet sobre la dona*.» Lo titol ho diu tot.—Val un ralet y s' vén á ca 'n Lopez.

Entre las obras més útils ayuy en dia, devém recomenarlos la traducció del folleto del Dr. Tunisi (italià) sobre l' *Còlera feta pél Dr. Liciaga*. Creguin que si algú s' mor, no será porque Déu vulga, sino porque no compra aquest folleto, que val quatre ralets no més y s' vén en la llibreria de 'n Lopez.

CARTAS DE FORA.—Sent tantas las que tenim d' extractar, concedirem la preferencia á las més interessants.—Per distints conductos rebém notícies de la pelegrinació al Santuari del Vilar (Blanes), feta per demanar á la Verge que trenqui las cadenes del Papa. Com que l' Papa no du cadenes, vol dir que la Verge no tindrà l' treball de trencarlas.—La pelegrinació va ser una broma continua. Hi havia gent de Pineda, Malgrat, Blanes, Fogás, Lloret, Masanet y Vídreras. Duya un dels pendons de Blanes l' ex-liberal don Francisco Barat. Sortiren de la població al crit de *Viva l' Papa-Rey*.—Cap de las *Hicas de Maria* volia d' l' pendó, y l' rectò 'ls hi deya:—«Vaja, vaja, fora vergonya.»—Un tal Mossen Candelich durant la marxa no s' movia un pas del seu costat y 'ls hi deya continuament:

«Cridéu fort y ánimo!—Un cop en lo Vilar, los civils se'n ván endur près á un pelegrí: res, una rata de sagristia acusada tal volta de alguna rateria.—En lo Vilar va haverhi varios sermons; un dels capellans va dir que voldria tenir una véu com la de un canó krupp per aconsellar que s' apartessin dels liberals, enemichs de la societat, de la familia y del individuo.

—Lo rector de Pineda va dir que per completar la festa no hi havia més que un crit de *Morir los liberals* y un altre del gremi dels escarbars va respondre que no n' hi havia cap necessitat porque ja 'ls teníen á la casolla.—Van expedir un telegráfic al Papa diuent qu' eran 7,500 pelegrins, y ab prou feynas eran la meyat. Tal vegada al encarregat de contarlos, li havia pujat al cap lo vi de las canadellas y veia 'ls objectes dòbles.—Al tornar á Blanes los pelegrins van ser rebuts.

... Es cert que una comissió de vehins de Sitges han acudit al bisbe contra certs atreviments del rector de dita villa? —Qué fá l' Sr. bisbe? Miri Dr. Català que la propaganda práctica de certs rectors es molt pitjor que la de la CAMPANA.

... Al rector de Montreal van dispararli dos tiros á las dugas de la nit, sense ferli cap mal. Tal vegada 'ls dos tiros eran un avis del cel, porque en aquell precís moment lo rector s' estava con dos joves diu la carta (no sé si homes ó donas) apurant la gran copa de vi y anissat.

... Los vehins de Vimbodi protestan contra la noticia donada per *El Sufragio* de Tarragona, suposant que 'ls carlins s' havian reunit en aquell poble. No es cert: en aquell poble no hi ha carlins ni 'ls hi deixan entrar.

... Lo rector de Terrasola l' altre dia després de classificar al govern de masó y heretje, digué desde la trona que hi havia jutges que obeïen á influencies del govern, sentencian als innocents.—Després va permetre senyalar la persona del corresponent de la CAMPANA.—Lo mateix va fer lo rector del Bruch anomenant pel seu nom y apellido á un dels nostres lectors més constants.—Més valdrà que 'l tal rector fés netjar l' iglesia y no permetés que sortissen gallines del reixat de la pica de batejar, en lo moment de obrirlo.

... L' arcalde de Llagostera no va permetre que 's ballessin sardanas fins que hagües acabat la funció de iglesia y com aquesta acabà á las sis, adéu sardanas.—Pitjor va fer encare l' arcalde de Montbrió, que no va permetre que 's donés ball en los envelats, a no ser que 'ls joves sufraguessin los gastos de l' orquestra per tocar en l' ofici. ¡Vaya un parell d' arcaldes bogregos!

... La societat coral de Caldas de Montbrió *El Porvenir* va visitar lo dia 6 la vila de Granollers donant una magnífica serenata al conegut republicà D. Marcelino Juvany, ex-comandant del segon batalló de Guías de la Diputació, que tant se distingi en la defensa de Caldas de Montbrió.—Lo referit coro cantà ab gran afinació algunas pessas de 'n Clavé, l' *Arre More* de 'n Ventura y una preciosa americana, conquistant los aplausos y las simpatias dels fills de Granollers.

... La setmana vinent esfractarérem algunes altra cartas que tcnim en cartera.

¡OJO! ¡OJO!

GRAN LIQUIDACIÓ! ¡REBAIXA DE PREUS!

Lo senyor duch de la Torre desitjant ja, d' aburrit, retirarse del negoci per viure un xich més tranquil, posa desde ayuy en venda lo celeberrim partit que 's diu *esquerra dinàstica* —y altres noms per 'quest istil,— junt ab tots aquells efectes que més puguen convenir.

Lo partit, si bé á horas d' ara encara està per servir, ha anat tant y tant endoyna rodant d' allà per aquí, que en l' actual moment històrich se troba un xich deslluhit, lo qual obliga á cedirlo á un preu sumament mesquí.

La llista dels variós trastos que 'l públich podrà escullir seria bastant extensa, y l' temps es massa reduxit. Tenim, pues, de concretarnos á dà un catáleg concís de tot allò més notable que forma part del partit.

Lo que sobre tot descolla son set o vuit sagastins, de carota compungida y posat sumament trist, que vén ingressá en la esquerra deixant sos companys antichs, creyent arribá á ministres com aquell qui diu dormint, y ara 's donan á las aligas al véures cuberts d' olvit, sense cap expectativa de poguer moures d' així.

Després hi ha mitja dotzena de republicans pansits, dotats de las tragaderas més colossals que s' han vist, y en estat d' aprofitarse per una pila de fins, pues, ab una sutilesa que arriba á deixá aturdit, ayuy surten en defensa del que atacavan ahí,

y omplan d' incens y d' elogis
lo que avants han deprimit.
Hi ha també uns quants personatges,
molt coneixuts del país,
que més semblen logografos
que homes naturals y vius,
y dels quals pot bén b' dirse
que si es molt gran lo seu pit,
y sa eloquència admirable
y son ingenio incisivo,
més gran encara es la barra
que han dat probas de tenir.
Ademés, hi ha una bandera
tota plena de surigits,
y ab tres ó quatre pedassos
de diversos colors distints;
un gran paquet de programas
mal pensats y mal escrits,
plagats de gergots y esmenes
que 'ls fán ser molt més bonichs;
un sarriò farsit de cartas
d' un istil cómic festiu,
fetxades allà á Escañuela
á Lourizán ó á Biarritz;
y, sobre tot, un gran mico
més alt y més ferm que un pi,
que un elevat personatge
vá doná un dia al partit,
per probar l' inmens afecte,
l' entusiasme varonil
que aquesta esquerra dinàstica
ha despertat en son pit.

Nota.—S' adverteix al públic
qu' es precís f' l' cap bén viu,
y que no convé adormir-se
si acàs volen provehir.
La liquidació anunciada
dels efectes repetits,
no es possible prolongarla
més que un dia ó dia y mitj,
pués lo que del partit queda
està ja tant.... consentit,
que á no despatxar-ho prompte
aviat no podrà servir.

C. GUMÁ.

Logroño han rebut á n' en Sagasta
com si fós un príncep.

Hauria donat qualsevol cosa per
veure la ganyota que faria en Cánovas
al enterarse de aquesta notícia.

Mare mèva: devia tornarse més lleig
que una contribució de 'n Camacho.

Já s' han fet las eleccions de diputats provincials.
En la província de Barcelona no hi ha anat una ànima
y de les urnas figuraren haver sortit mils y mils de pa-
peletes.

Y are no ho estranyin. ¿Qu' es lo que no falsificarán
los conservadors després de haver tingut l' atreviment
de falsificar un colera?

Martos per un costat; en Serrano per un altre; en
Moret per un altre... Volen dir qu' encare existeix l'
esquerra?

No, senyors: l' esquerra ha deixat de ser... Are com
are no existeix ja més que l' esquerda.

Los francesos han establert un lassaret junt á la
frontera de Catalunya pels passatgers y mercancies
procedents de Espanya.

No pot negar-se que 'ls francesos obran ab gran pru-
dència. No seria poca desgracia per ells que se 'ls fi-
qués á casa l' cólera espanyol; es á dir, lo cólera con-
servador de real ordre.

Los capellans y 'ls frares de Manresa estan á matar,
segons diuhem, porque 'ls últims han abaixat las missas.
—Naturalment, dirán los capellans: com que pels
frares tot es patria, ells no han de mantenir ni nebotts
ni majordonos.

Aixó que vaig á dirlos no es mèu: ho traduixeo de
un periódich de Madrid:

«Sabrian dirme qui es aquell caballer que vá ab un
puro á la boca per la Rambla de Barcelona, en com-
panyia de una senyora molt hermosa?

»No es cap caballer: es lo pare guardiá dels Cap-
tius de Manresa, y ella es una dona casada y abando-
nada del marit.»

S' ha publicat una real órde disposant que 's tri-
butin honors militars als ministres y que se 'ls toqui
la marxa real en las poblacions ahont no hi siga l' rey.
Aixó vol dir que cada ministre té un rey al cos.
En canvi nosaltres hi tenim un president de la Re-
pública.

Los amichs de 'n Moret s' han separat del Círcul de
l' esquerra y are sembla que dirigeixen lo rumbo cap
á n' en Sagasta.

Ja veuran are com en Moret tractará de usurpar la
jefatura del capitost dels constitucionals. Perque ell
dirà:

Aunque de la izquierda vengo
Sagasta, os desbarcaré,
que si vos teneis tupé
es mayor el que yo tengo.

Un concell de amich. Si 'ls seus negocis ó 'l seu gust
los porta algun dia á Ginebra, vajin ab cuidado: no
permeton que ni á la fonda, ni al carril los enganxin
cap etiqueta al bagul, á la maleta ó al mundo.

Per dur una etiqueta de Ginebra á la maleta, fá pochs
dias que al passar la frontera ván agafar al nostre amich
y correligionari Sr. Lletjet, ván durlo á la presó de Fi-
gueras, ván tenirlo 24 horas incomunicat y no ván dei-
xarlo anar sino després de haver prestat una fiansa de
10.000 pessetas.

Res: l' autoritat vá encasquetarse l' idea de que 'l
Sr. Lletjet s' havia rossat ab en Ruiz Zorrilla y duya á
Espanya 'l microbi de la revolució.

Microbi terrible que en un moment deixa aixuta la
menjadura.

Dilluns gran alarma á Barcelona.—Ja 'l tenim aquí!
deyan los més poruchs —Are si que no 'ns en escapém!
exclamaven los que no pensan més que ab los microbis.
Y vinga pendre midas y precaucions: total 'perqué? Per
res. Perque havia mort un home en lo carrer de Sant
Telm de la Barceloneta.

Segons diuhem alguns, aquell infelis vá morir de un
fart de llenya. Vejin vostés si tenia rahò la Junta de
Sanitat al prohibir que 's venessin bolets en los mercats
de Barcelona.

Diálech que publica un periódich, donantlo com his-
tóric.

—Per quin districte vol sortir?

—Per cap.

—Donchs li enviaré l' acta á casa.

—L' esqueixaré.

L' ofertor era 'l famós Sedó fabricant d' actas elec-
torals y de teixits de coto. Lo seu interlocutor, un con-
servador molt coneixut á Barcelona, home de carrera
que està empipat de que 'ls aventurers polítichs sigan
avuy los fac-totums de la política conservadora.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Es-car-dot.
2. ANAGRAMA.—Parti, Tripa, Parit.
3. LOGOGRIFO NUMÉRIC.—Benicarló.
4. TRENCÀ-CAPS.—De la terra al sol.
5. GEROGLIFIC.—Qui va á sobre no vá á sota.

Han enviat totas las solucions los ciutadans Pau Xi-
rinach y J. M. C.; n' ha endavinadas 4 Martinet de
Sant Martí; 3 J. Escoda de Malgrat y 1 no més Ali-ved-
pak.

XARADA.

Tres-quart es un nom de dona;
una lletra ma tercera;
afirmació ma segona
y fruita tres tras primera:

Un-dos-ters es un estat
del Assia; pero molt bo;

y si 'l tot vols veure aviat
vès, segueix algún balcó.

FREIXETA PETIT.

MUDANSA.

Un hom que de Tot es fill,
que li tot un trós de tot
quan tot, lo gran tabalot!
ho fá posantsc en perill.

PAM Y PIPA.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horizontal: una consonant.

—Segona: sub-múltiple de la cana.—Tercera: lo que

hi ha en l' Audiència.—Quarta: morada de nobles.

Quinta: nom de dona.—Sexta: idem.—Séptima: per

treure ayqua.—Octava: forma poètica.—Novena una

vocal.

PEPET SIMPÁTICH.

SINONIMIA.

—Ahont tot, tú, perdulari?

—A buscá un tot al armari.

EUDALT SALA.

GEROGLIFICH.

XX

I III

2

II

MANEL BADACÓ.

CORRESPONDÈNCIA PARTICULAR.

Ciutadans A. English of Masnou, F. Huete, Pepet Coixet de Caldas,
Quivis-quovis, J. Montserrat, Reventà Ruchs, J. Reig y V., Un Va-
lencia de Valencia, Gos d' agua, Petitet, Microbi, A Rossell, M. S.
y B., Agustinet y Tres-mortis vius de Reus: No pot insertar-se lo que
'ns envian, perque no sá per casa.

Ciutadans Isabel R. de Reus, J. M. F. de Petits, Figorio de M.,
Roch de Rech, Manuel Badaró, E. Maristany de Masnou, J. S. y P.,
Titi de Reus, Joaquin Marqueta de Reus, Ego sum de Reus, Un Agu-
llanench, Un desganat, Estripa-ventres, Mitja mona, T. E. y Llo-
ranset de Reus, Pepet de Arenys de Munt, Quim de la Quima, Di-
moni blau, Nas de punta inglesta, Tres morts vius de Reus, Tot hi
va bula, Vidal de R. Targuera, Dos Manchegos, Pam y Pipa, Un de
molta contumelia, J. Prats y N., Erasme B. y G., Noy del quart
pis, Apotecari de Reus, G. Nas gros de Reus, Martí Roca y R.,
Arranca naps, Erasme B. y G., Pistolas de Reus, R. Rumià, A. M.,
Milanes de Masnou, Ballador de la Catalana y Martinet de Sant
Martí; Dels treballs que 'ns envian per la secció de endavinallas
y trenca caps n' aprofitaré alguna cosa.

Ciutadans Deuhet del Masnou, Faire trop, Ramon Romanisquis y
Freixeta Petit: Aprofitaré n' tot lo que 'ns envian per la secció de
endavinallas y trenca caps.

Ciutadans Ll. Milla: Publicarem les xardas qu' estan molt b' en
quan á la prosa y 'ls versos resultan fluixos y saltats d' exponentanei-
tat.—Alt y Prim: Los versos estan b'.—Q. Roig: Igualment los de
vosté; però l' assumpto per ser tant intim no ha de interessar al
lector.—Angel Lira: L' article que 'ns envia té rasgos bonichs: en
conjunt hauria de ser més curt y més precis.—Mister Jhonson:
Acceptem y l' hi agrahim los dos articles.—J. Baucells Prat: Idem la
poesia.—Maria Bocanegra: 'Ns recordarem de vosté, records vosté
de nosaltres.—J. Forgeron et Cherchali: La poesia està ben versificada;
però té escassa novelat—Gori: La de vosté no 'ns serveix.—
Mister White: Y la de vosté resulta massa ordinaria.—Arnau: L'
article té condicions y miraré de aprofitarlo.—Ferrandez Vellés:
Ab molt gust tractariam de Cuba si no hi hagués aquí a la península
assumptos sobrats que absorbeixen la nostra atenció.—E. R. Torre-
grosa: ¿Sab que casi hé no entenem lo que vol dir?—Telegrafista: L'
article per ser tant serio no es del genero dels nostres periódics.—
L. L.: Acceptem la proposició que 'ns fa: envihí quentos: la majoria
dels qu' hem rebut estan molt b'.—Negre: Insertarem un epígrama.—
F. V.: La notícia es compromesa y 's necessita una firma que la
garanteixi.—L. R. Sans: La notícia que 'ns dona resulta ja trasno-
xada á l' hora en que revisem las cartas.—Pedro Garreta, Reus: Su-
posat que creu saber qu' 's burla de vosté, demani compte a n'ells,
y no a nosaltres.—G. J. Vinga la notícia ab firma autorizada.—
A. R. Barberá: Del fet que menciona val més donarne compte a la
Junta provincial de Sanitat que als lectors de la Campana.—M. A.
Tarragona: ¿Perquè no envia la firma junta a la notícia? ¿Y per-
què no diuhem qu' en responen en tots terrenos?—S. E. Ja parlém
de Llivia encara qu' en altres termes: la canso resulta massa forta
per publicar-se.—Ciutadans Cesar, Fiqueras; F. J. F. Granollers;
R. B. Lagostera; A. S. Montbrió; L. C. Bruch; A. R. Terrasa;
J. N. y P. Vimodot; J. P. Montreal; Un Sajetá: B. R. Vidreras;
A. S. Blanes; y R. V. Blanes: Gracias per las noticias y quedan
servits

Ciutadans F. G. Vilaver; Aquileta, Tortosa; T. V. Mollet; P. M.
Barcelona; J. B. Torelló y G. J. Campodon: La setmana entrant
ne parlaré,

CURACION SEGURA DEL CÓLERA

en su primer periodo, por el sencillísimo tratamiento

del DR. CÁRLOS TUNISI

Médico coronel del Ejército Italiano que ha asistido á cuatro
epidemias de esta enfermedad. Opúsculo escrito en italiano,
traducido al español de la 3.ª edición por M. E. LICIAGA profesor
en medicina y cirugía.

Se halla de venta á 4 rs. en la Librería de Lopez, Rambla
del Centro, 20.

A los correspondentes de LA CAMPANA y libreros se les otor-
ga el descuento de costumbre.

Los particulares que deseen adquirirlo, enviando 4 rs. en
sellos á Lopez editor, Rambla del Centro, 20, se le enviará
franqueado á vuelta de correo.

CLÀ Y CATALÀ.

LLISONS DE GRAMÁTICA PARDA

DEDICADAS Á LA JUVENTUT INEXPERTA,

PER

C. GUMA.

Un bonich tomet de 32 planas en quart, imprimés ab
molt esmero sobre paper superior.

Preu: DOS rals.

Se ven en la librería de Lopez y demés principals
librerías y kioscos, així com en casa dels correspon-
sals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona, Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre 21 y 23.

ACTUALITATS.

¿Vels'hi aquí 'l verdader colera?